

har der været ført forhandlinger mellem handelsministeriet og repræsentanter for de departementer i Norge, Sverige og Finland, hvorunder sølovgivningen henhører, om den videre tilrettelæggelse af lovgivningsarbejdet. Der er herunder opnået enighed om at søge de foreslåede regler om begrænsning af rederansvaret, hvilket spørgsmål er færdigbehandlet i alle fire lande, lovfæstet snarest muligt med henblik på, at reglerne skal kunne sættes i kraft samtidigt i alle de nordiske lande. Det er endvidere hensigten, at de fire lande, når de fornødne ændringer i de respektive sølove er gennemført, samtidigt skal tage skridt til ratifikation af Bruxelles konventionen af 1957. For at undgå at skulle indføre vanskelige overgangsregler i forhold til den af de nordiske lande tidligere ratificerede konvention af 1924 om begrænsning af rederansvaret, der afløses af den nye konvention af 1957, er der under de stedfundne forhandlinger endvidere truffet aftale om at opsigte førstnævnte konvention med virkning fra 1. juli 1964 at regne, og en sådan opsigelse er herefter ad diplomatisk vej afgivet til den belgiske regering, der fungerer som depositarmagt for de af de diplomatiske søretskonferencer vedtagne konventioner.

Det bemærkes, at de i udvalgsbetænkningen omhandlede spørgsmål om søforklaring og om fordeling af bjærgeløn endnu ikke er helt færdigbehandlet i alle de nordiske lande, hvorfor lovforslag om gennemførelse af de af udvalget udarbejdede udkast vedrørende disse emner vil blive fremsat senere eventuelt i forbindelse med forslag om andre ændringer i søloven, som for tiden behandles i de nordiske udvalg, men hvorom der endnu ikke er afgivet betænkning.

Nærværende lovforslag følger i det væsentlige det af udvalget udarbejdede lovdokument. Der er dog foretaget enkelte mindre ændringer af redaktionel karakter og for at tilvejebringe størst mulig overensstemmelse med de lovforslag, der samtidig hermed forventes fremsat i Norge, Sverige og Finland. Endvidere er der som resultat af det ovenfor nævnte samarbejde mellem ressortministerierne i de fire lande foretaget enkelte ændringer i forhold til udvalgets lovdokument. Nærmere redegørelse for disse ændringer er givet nedenfor i bemærkningerne til de pågældende paragraffer i forslaget.

Om sølovsudvalgets hidtidige arbejde og om det stedfundne samarbejde mellem de nordiske udvalg skal i øvrigt henvises til betænkningen, i hvilken Bruxelles konventionen af 1957 om begrænsning af rederansvaret findes optrykt som bilag såvel i originalsprogene som i dansk oversættelse. De af

udvalget udarbejdede udførlige motiver til lovdokumentet er optrykt som bilag til nærværende forslag.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser skal i øvrigt knyttes følgende bemærkninger:

Til § 255.

Som det vil fremgå af udvalgets bemærkninger til § 255, har spørgsmålet om fastsættelse af en mindstetonnagegrænse på 150 tons for tingsskade givet anledning til indvendinger fra fiskeriets og småskibsfartens faglige organisationer. Udvalget har, som det vil ses af bemærkningerne vedrørende dette spørgsmål, ikke kunnet nå til fuld enighed, men har i lovdokumentet foreløbig affattet reglen i overensstemmelse med de øvrige nordiske lovdokument, idet man i øvrigt har hensukket spørgsmålets endelige løsning til handelsministeren og lovgivningsmagten.

I de erklæringer, handelsministeriet har indhentet fra de pågældende organisationer, efter at udvalgets betænkning forelå, og under stedfundne forhandlinger om lovforslaget bl. a. med fiskeriforeningerne, har de pågældende organisationer fastholdt deres principielle indvendinger mod mindstetonnagegrænsen ved tingsskade ud fra de samme synspunkter som allerede refereret i udvalgets betænkning med bilag. Derimod har de pågældende organisationer ikke opretholdt deres oprindelige indvendinger mod, at der med hensyn til personskade fastsættes en mindstetonnagegrænse svarende til 300 tons.

Under hensyn til den vægt, man principielt må tillægge det, at der på dette lovgivningsområde — som det hidtil har været tilfældet — bevares nordisk retsenhed, og da man i de norske, svenske og finske lovforslag har fastholdt den af de nordiske sølovskomiteer foreslåede mindstetonnagegrænse på 150 tons for tingsskade, har handelsministeriet ikke ment at kunne fravige det standpunkt, hvorom der oprindeligt var opnået enighed under det nordiske lovsamarbejde. § 255 er derfor i lovforslaget affattet i overensstemmelse med formuleringen i udvalgsbetænkningen, der nøje stemmer med de øvrige nordiske lovforslag. Man har herved bl. a. lagt vægt på, at de pågældende svenske og norske organisationer for fiskeri og småskibsfart ikke har rejst indvendinger mod den foreslåede tonnagegrænse, bortset fra en reservation fra det norske Fiskarlag med hensyn til småfartøjer under 4 tons. Endvidere må man overfor den fra fiskeriside stedfundne henvisning til, at den i England gennemførte lovgivning vedrørende begrænsning af rederansvaret ikke fastsætter nogen tonnagegrænse, fremhæve, at den i lovforslagets § 262, stk. 1,